

Jogalap

- A fellebbezési tanács tévesen kiterjesztette az Alcar Holding GmbH védjegy oltalmának terjedelmét;
- a fellebbezési tanács tévedett a védjegyek összetéveszthetőségének értékelése során.

2019. február 12-én benyújtott kereset — Lantmännen és Lantmännen Agroetanol kontra Bizottság

(T-79/19. sz. ügy)

(2019/C 131/64)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Lantmännen ek för (Stockholm, Svédország), Lantmännen Agroetanol AB (Norrköping, Svédország) (képviselők: S. Perván Lindeborg, A. Johansson ügyvédek, és R. Bachour Solicitor)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a 2019. január 28-i C(2019) 743 final bizottsági határozat 1. cikkét, amely határozatot a Bizottság a nyilvánosságra hozatalnak a felperesek által az Európai Bizottság elnökének a meghallgatási tisztviselő egyes versenyjogi eljárásokban meglévő feladatáról és megbízatásáról szóló, 2011. október 13-i 2011/695/EU határozatának a 8. cikke alapján előterjesztett kifogásra válaszul hozott meg (AT.40054. sz. ügy — Ethanol Benchmarks); és
- az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek öt jogalapra hivatkoznak.

1. Az első jogalap keretében a felperesek arra hivatkoznak, hogy a megtámadott határozat sérti a vitarendezési eljárás keretében alkalmazandó jogszabályokat

A felperesek érvelése szerint a vitarendezési eljárásokra irányadó jogszabályoknak meg kellene akadályozniuk az érintett nyilvánosságra hozatalt. Konkrétan a 2004. április 7-i 773/2004/EK bizottsági rendelet⁽¹⁾ 10a. cikkében, 15. cikke (1) bekezdésének a) pontjában és 16a. cikke (2) bekezdésében foglalt, összefüggésben értelmezett rendelkezéseket úgy kell értelmezni, hogy azok a vitarendezési megbeszéléseken készített felvételek nyilvánosságra hozatalát a vitarendezési beadványra korlátozzák, amelyhez csak szigorú feltételek mellett lehet hozzáférni.

2. A második jogalap keretében a felperesek arra hivatkoznak, hogy a megtámadott határozat sérti a bizalomvédelem elvét.

A felperesek érvelése szerint az alperes azzal a következetes gyakorlatával, amelynek keretében a vitarendezési eljárásokban benyújtott nem hivatalos dokumentumokat kizárja a többi félnek az aktához való hozzáféréséből, valamint azért, hogy a vitarendezési eljárások kontextusában erre vonatkozóan konkrét garanciákat nyújt, a felperesekben jogos bizalmat keltett a szóban forgó dokumentumok bizalmas kezelése tekintetében.

3. A harmadik jogalap keretében a felperesek arra hivatkoznak, hogy a megtámadott határozat sérti az egyenlő bánásmód és a fegyveregyenlőség elvét.

A felperesek érvelése szerint a felperesek és az alperes közötti vitarendezési megbeszélések felvételeinek a harmadik személyek számára való hozzáférhetővé tételével az alperes megsértette az egyenlő bánásmód elvét azáltal, hogy a vitarendezésben részt vevő feleket hátrányosabb helyzetben hozta, mint a vitarendezési megbeszélésben való részvételt feladó feleket. A vitarendezésben részt nem vevő felek hozzáférése az aktára való jogellenes kiterjesztése sérti a fegyveregyenlőség elvét is azáltal, hogy e feleknek előnyt biztosít a feltételezett tettestársak közötti, természetesen szembenálláson alapuló viszony keretében a hozzájárulást érintő állítások tekintetében.

4. A negyedik jogalap keretében a felperesek arra hivatkoznak, hogy a megtámadott határozat sérti a megfelelő ügyintézés elvét.

A felperesek továbbá azzal érvelnek, hogy a vitatott információk nyilvánosságra hozatalának a lehetővé tétele miatt a határozat az alperes számára megengedi, hogy teljes mértékben következetlen politikát folytasson, amelynek keretében a felpereseket jelentős mértékben kedvezőtlenebb bánásmódban részesítik, mint az alperes valamennyi korábbi határozatának a címzettjeit. Ezáltal a megtámadott határozatot olyannak kell tekinteni, amely sérti a felperesek arra vonatkozó jogát, hogy az ügyüket az alpereshez hasonló uniós intézmények „részhajlás nélkül, tisztességes módon és észszerű határidőn belül” intézzék, és ezáltal sérti az Európai Unió Alapjogi Chartája 41. cikkének (1) bekezdését.

5. Az ötödik jogalap keretében a felperesek arra hivatkoznak, másodlagosan az indokolásban helytelen jogi minősítésre került sor.

A felperesek az ötödik jogalapjuk keretében, amely a többi jogalaphoz képest másodlagos, azzal érvelnek, hogy még ha a Törvényszék végül egyet is értene az alperessel abban, hogy a vitatott anyagokat a többi vállalkozás számára hozzáférhetővé kell tenni, a megtámadott határozatot továbbra is meg kell semmisíteni az indokolás hibái miatt.

Az alperes a vitarendezésről szóló közlemény 35. pontjára hivatkozott a vitatott anyagok hozzáférhetővé tétele érdekében. A 35. pont csupán a vitarendezési beadványokra hivatkozik, a vitarendezési dokumentumokra azonban nem, és a megtámadott határozat ezen utóbbi kifejezést használja. Ahhoz, hogy az indokolás belső következetességgel rendelkezzen, a megtámadott határozatot újra kellett volna szövegezni oly módon, hogy ezen anyagokat a vitarendezési beadványok részeként tüntesse fel.

(¹) A Bizottság által az EK-Szerződés 81. és 82. cikke alapján folytatott eljárásokról szóló, 2004. április 7-i 773/2004/EK bizottsági rendelet (HL 2004. L 123., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 3. kötet, 81. o.)

2019. február 18-án benyújtott kereset — Rezon kontra EUIPO (imot.bg)

(T-101/19. sz. ügy)

(2019/C 131/65)

Az eljárás nyelve: bolgár

Felek

Felperes: Rezon OOD (Szófia, Bulgária) (képviselő: Jordanova-Harizanova)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy: imot.bg európai uniós ábrás védjegy bejelentése — 17 203 316. sz. védjegybejelentés

A megtámadott határozat: az EUIPO második fellebbezési tanácsának 2018. november 9-én hozott határozata (R 999/2018-2. sz. ügy)